

противъ разединението на България въ Берлинъ. Въ края на февруарий 1879 година Царьтъ заявилъ опасенията си по тоя случай Тотлебену: „Отъ телеграмата ви — пише Царьтъ — става явно, че българитѣ се твърдѣ много вълнуватъ и че не могатъ да се помирятъ съ мисълта за отдѣлването на Източна-Румелия и Македония отъ Княжеството и желаятъ да протестиратъ противъ рѣшението на Берлинския договоръ прѣдъ Европа, и като че ли се надѣватъ на поддръжката на Английския и Австрийския делегати. Трѣбва да призная, че на тая поддръжка гледамъ съ голѣмо недовѣрие и се боя отъ тѣхнитѣ намѣрения да не вѣвлѣкатъ българитѣ въ такива дѣйствия, които могли би да оправдаятъ прѣдъ Европа вѣоружената намѣса на Турция, толкозь повече, че отъ секретни свѣдѣния ние знаемъ достовѣрно, че английското правителство съвѣтва Турция да ускори съ заемането и укрѣпването на нѣкои пунктове на Балканитѣ За още по-твърдо успокояване духоветѣ на Южна България отъ неправдитѣ на Берлинъ, Царьтъ отправилъ възвание къмъ българитѣ на Източна Румелия, което било поржчано генераль-адютанту Обручеву всенародно да го прочете. Въ по-сжщественитѣ си части манифестътъ гласи:

„Българи въ Източна Румелия!

„Рѣшенъ да пазя въ точность постановленията на Берлинския трактатъ и като признавамъ, че такова изпълнение може да гарантира безъ нови жертви и сътресения тѣзи права, които ви бѣха придобити съ руско оржие, Азъ заповѣдахъ на моитѣ войски да изпразднятъ вашата областъ въ назначенія отъ трактата за това срокъ.